

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221010202
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4221010202.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému K. U., pre pokračovací prečin krádeže čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného K. U. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2Nt/9/2021 zo dňa 26. augusta 2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. U. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/99/2019 zo dňa 16. 1. 2020, pretože nezistil podmienky obnovy konania uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Súd I. stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 16. 1. 2020, právoplatným dňa 16. 1. 2020, sp. zn. 1T/99/2019 bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže čiastočne v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom. V danej veci bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a bola mu uložená povinnosť zaplatiť škodu poškodenému. Zároveň bolo odsúdenému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania dôvodil tým, že je nevinný, pretože v čase skutku sa nachádzal inde, čo môžu potvrdiť ním navrhované svedkyne a zároveň poukázal na to, že boli porušené jeho ľudské práva.

Odsúdený taktiež vzniesol námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorú súd I. stupňa vyhodnotil v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por., keďže obsahom námietky bol procesný postup v inej trestnej veci a iný dôvod na vylúčenie nevzhladol.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne M. H., ktorá uviedla, že v čase spáchania skutku bola s odsúdeným vo veľmi dobrom kamarátskom vzťahu. Navštevoval ju na pravidelnej báze a nevedela vylúčiť, že v čase spáchania skutkov s ním nebola. Nevylúčila, že by sa odsúdeným stretla dňa 5. 8. 2019.

Súd I. stupňa poukázal na to, že odsúdený sa v pôvodnom konaní ku skutku priznal, urobil vyhlásenie o vine a zároveň sa vzdal práva na podanie odvolania aj v prospech osôb na to oprávnených. Odsúdený bol usvedčovaný poškodenou V. P., ktorá ho opoznala na mieste činu. Odsúdeným navrhovaná svedkyňa nevedela hodnoverným spôsobom potvrdiť, že v čase spáchania skutku s ním bola. Uviedla, že nevie vylúčiť ani to, že dňa 5. 8. 2021 sa s odsúdeným stretla, pričom tento už bol v tom čase vo väzbe v predmetnej veci. Odsúdený začal tvrdiť, že je v predmetnej veci nevinný až potom, ako mu bol dňa 22. 3. 2021 nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody v inej trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/56/2019, v ktorom mal porušiť podmienku práve uvedeným trestným konaním.

Súd I. stupňa poukázal na to, že v danom prípade nevyšli najavo také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine resp. iné rozhodnutie o treste. Z uvedeného dôvodu návrh na povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil tým, že všetky dôkazy ním uvádzané boli bagatelizované a neakceptované. Podľa jeho názoru boli preukázané nové skutočnosti, ktoré pri rozhodovaní neboli známe a tieto súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil. Uviedol, že sudca, ktorý viedol verejné zasadnutie, ho v minulosti odsudzoval za viaceré skutky a v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 31 Tr. por. Žiadal, aby krajský súd v zmysle § 400 ods. 1 zrušil napadnuté uznesenie súdu I. stupňa, t. j. výrok o vine, celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad z tohto uznesenia. Dodatočne ešte odôvodnil svoju sťažnosť tým, že aj napriek tomu, že sa sťažoval na zaujatosť senátu, nedostal sa k tomu, aby o jeho veci rozhodoval iný senát. Poukázal na to, že závažné skutočnosti neboli do zápisnice zámerne zapísané a že výpoveď M. H. je jasná a zrozumiteľná, pričom otázka prokurátorky, kde sa nachádzala dňa 5. 8. 2019, považoval za zavádzajúcu. Požiadal krajský súd, aby si vypočul aj nahrávky z pojednávania a namietol, že ďalšieho výsluchu svedkyne Z. H. sa vzdal iba preto, že z postupu sudcu mal za to, že mu bude vyhovieť v jeho žiadosti o povolenie obnovy konania.

Sťažnosť odsúdeného doplnil písomne aj prostredníctvom obhajkyne, kde uviedol, že súd I. stupňa nepostupoval v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por., poukázal na zásadu „in dubio pro reo“ a judikát Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2142/11. Majúc za to, že v konaní vyšli najavo nové skutočnosti skôr neznáme z výpovede svedkyne M. H., navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť o povolení obnovy konania.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd prednostne preskúmal aj podanie námietky voči zákonnému sudcovi súdu I. stupňa a zhodnotil, že tento postupoval správne, keď v zmysle ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por. o podanej námietke nekonal, keďže táto bola podaná výlučne z procesných dôvodov. Nad rámec uvedeného dáva do pozornosti odsúdenému, že skutočnosť, že zákonný sudca ho súdil v inej trestnej veci, nezakladá samo o sebe dôvod jeho zaujatosti v inej trestnej veci.

Súčasne krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd ako na zákonné a správne poukazuje.

Primárne nadriadený súd konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia, je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha obnovy konania.

V danom prípade sa odsúdený svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania vo výroku o vine i o treste v konaní Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/99/2019.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je povinný akceptovať a preverovať novonastolenú verziu obhajoby odsúdeného a vykonať akýkoľvek odsúdeným navrhovaný dôkaz, hoci aj súdu skôr neznámy, ale len taký, o ktorom existuje dôvodný predpoklad, že buď sám o sebe alebo v kontexte s dôkazmi v pôvodnom konaní známymi, má silu zmeniť ustálený skutkový stav spôsobom významným pre rozhodnutie v otázke viny a trestu.

Krajský súd uvádza, ako už správne zdôraznil súd I. stupňa, že v pôvodnom konaní bol odsúdený uznaný za vinného zo žalovaného skutku rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/99/2019 zo dňa 16. 1. 2020, proti ktorému odsúdený nepodal odvolanie, čím tento nadobudol právoplatnosť dňa 16. 1. 2021 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže odsúdený nepredložil dôkaz ani nepoukázal na žiadnu skutočnosť, ktorá vyšla najavo až po právoplatnom skončení konania alebo bola súdu skôr neznáma, a ktorá by mohla sama o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, teda nepoukázal na žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by viedli k iným skutkovým zisteniam než tým, ktoré boli v pôvodnom konaní ustálené, krajský súd rovnako ako súd I. stupňa dospel k záveru, že neboli naplnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa. Nad rámec dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia udáva, že novým dôkazom, príp. novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, nie je ani výpoveď svedkyne M. H., ktorá mu mala potvrdiť alibi, t.j. že v deň spáchania skutku bola s ním na inom mieste. Je potrebné uviesť, že súd I. stupňa na verejnom zasadnutí v rámci rozhodovania o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vypočul túto svedkyňu, avšak ani ona nevedela jednoznačne potvrdiť, že bola v predmetný deň v čase spáchania skutku s odsúdeným na inom mieste. Pokiaľ ide o vypočutie svedkyne Z. H., táto sa vzhľadom na svoje zdravotné postihnutie verejného zasadnutia nemohla zúčastniť, avšak doložila súdu písomne, že o aktivitách odsúdeného nemá žiadne poznatky a bližšie sa k tomu vyjadriť nevie. Sám odsúdený na verejnom zasadnutí pred súdom I. stupňa upustil od jej vypočutia. Žiadne iné nové dôkazy, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, neuviedol. Vo vzťahu k jeho námietkam ohľadne jeho neviny krajský súd iba dodáva, že s týmito sa už vysporiadal súd v pôvodnom konaní a poukazuje na to, že v prípravnom konaní sám odsúdený vo svojich výpovediach striedavo priznával a odvolával svoju vinu, avšak zo spáchania skutku ho usvedčila samotná poškodená P., ktorá tohto jednoznačne opoznala a videla ho unikať z miesta činu a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odsúdeným navrhované tzv. nové dôkazy nespĺňajú atribúty novej skutočnosti alebo nového dôkazu v zmysle ustanovenia § 394 Tr. por., ako správne namietol i prokurátor na verejnom zasadnutí. Skutočnosť, že vypočutá svedkyňa M. H. nevedela vylúčiť, že v čase spáchania skutku s odsúdeným nebola, resp. sa nevedela vyjadriť, kde sa nachádzala, nemožno vyhodnotiť spôsobom ako uvádzal odsúdený, že to potvrdzuje jeho nevinu. Vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného je potrebné uviesť, že krajský súd v postupe súdu I. stupňa nezistil, že by tento voči nemu postupoval zaujato a v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Vypočul ním navrhovanú svedkyňu a vyhodnotil skutkový stav v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a vzhľadom k zdravotnému stavu svedkyne Z. H. a skutočnosti, že už ďalej netrval na jej výsluchu a jej výsluch ani

nebol s poukazom na ňou podané písomné vyjadrenie na čl. 30 potrebný, rozhodol správne. Súdu I. stupňa nemožno vytknúť ani to, že by akýmkoľvek spôsobom porušil práva odsúdeného a krajský súd nezistil ani, že by zámerne protokoloval veci, ktoré na verejnom zasadnutí neodzneli. Keďže nezistil žiadne dôvodné pochybnosti, pre ktoré by bolo nutné rozhodnúť v prospech odsúdeného, nemohol s ohľadom na zásadu „in dubio pro reo“ rozhodnúť v prospech odsúdeného.

Nad rámec vyššie uvedeného krajský súd zdôrazňuje, že konanie o povolenie obnovy konania pozostáva zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu. Súd teda najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por. a následne sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza Trestným poriadkom predpokladané dôvody na povolenie obnovy konania. V konečnom dôsledku skúma odôvodnenosť návrhu, teda či sú v ňom uvádzané skutočnosti spôsobilé dosiahnuť v obnovenom konaní iné rozhodnutie vo veci v zmysle § 394 Tr. por.

V predmetnom konaní síce boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Tr. por., t.j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Tr. por. vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia takých nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súčasne krajský súd nezistil ani žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku v postupe súdu I. stupňa pri prerokovávaní jeho návrhu na povolenie obnovy konania, pričom napadnuté uznesenie je aj riadne odôvodnené a preto odsúdeným vytýkané „nedostatky“ považuje iba za formu jeho obrany.

Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, ani žiadne také nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.